

PADFIRKA

Az Újpesti Károlyi István Általános Iskola és Gimnázium iskolaújsága

Szerkesztő: Szabadszállási Nagy Hajnalka

Munkatársak: 6/b

Szántó Zalán
Tóth Dóra
Vályi-Nagy Dóra

7/b

Karvai Dorina
Kádár Orsolya

7/c

Salvador-Neto Perla

8/b

Tatárka Angelina

9/b

Selyem Daniella

9/a

Horváth Zsolt
Nikolov Martin

10/b

Nikolova Natália

11/a

Nagy Réka

11/b

Szabó Ottó

12/a

Bakti Boglárka

Köszönjük Deák Krisztina tanárnő, Takács Judit tanárnő, Antos Gábor tanár úr és Ollé Tamás tanár úr segítségét!

TARTALOM

Köszöntő.....	3
Aktuális—Az október 23-i ünnepély.....	4
Aktuális—Pályázatok eredményei.....	6
Aktuális—Kiállítás iskolánkban az '56-os forradalom 60. évfordulóján.....	7
A tanár is ember!(?)—interjú Gombos Tünde tanárnővel.....	8
Így írtok Ti!	12
Hahota.....	14
A játék az nem játék!	22
Mini-interjú a gólyákkal.....	23
Ezt kapd ki!—A gólyatábor	24
Sport-sarok.....	26
Aktuális—Jön a Halloween!.....	28
Faljunk!—Halloween-édességek.....	27
Faljunk!—Otthoni gyors kaják.....	30
Mozaik—Eredményeink, hírek, felhívások.....	31

Tisztelt tanulóifjúság, tisztelt tanerők!

Őszintén reméljük, hogy mindenki könnyekig hatódik, midőn a méltán nagyhírű Károlyi István Általános Iskola és Gimnázium iskolaújságának friss, ropogós első példányát a kezébe veszi. Az újszülött—rögtönzött közvélemény-kutatásunk és egy korábbi lap címe alapján—a *Padfirka* nevet kapta a keresztségben.

Az ötlet, hogy teret engedjünk az ifjúság alkotókedvének, nem új: az évek során újra és újra felbukkant a gondolat, hogy legyen saját újságunk, egy ideig működött is a kezdeményezés, de már jó ideje nem olvashattuk az iskola diákjainak írásait. Most azonban összeállt egy lelkes csapat, amely remélhetőleg hosszú ideig biztosítja számunkra kéthavonta az olvasnivalót. A szerkesztőséghez bárki csatlakozhat, állandó vagy külső munkatársként egyaránt, de örülünk akkor is, ha csupán véleményedet, észrevételeidet, ötleteidet közlöd velünk. A támogatást tehát várjuk, mi több, elvárjuk!

Első számunkban kiemelt helyen szerepelnek mindazok a rendezvények, melyeket az 1956-os forradalom 60. évfordulója alkalmából rendezett meg iskolánk. Szó lesz a Zene világnapjáról, valamint a gólyatáborról is, és remélhetőleg a kedvencek közé fogja kinőni magát az aranyköpések rovata és a tanárinterjúk! Ezúton kérjük, ha bármilyen ötleted van újabb rovatokra, esetleg az elkészítésükben is szívesen részt vennél, jelezd nekünk!

Most pedig nagy izgalmak közepette útjára bocsátjuk gyermekünket, fogadjátok szeretettel!

SZ.N.H.

ÜNNEPÉLY AZ 1956-OS FORRADALOM HATVANADIK ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

Pontosan hatvan évvel ezelőtt, 1956. október 23-án kitört a forradalom Magyarországon a kommunista kormányzat és a szovjet megszállás ellen. A magyar népnek elege lett abból, hogy ugrálnak, ahogy a szovjetek füttyülnek nekik, így az egyetemi hallgatók egy esős októberi napon tüntetni kezdtek Budapest utcáin. A tüntetésből hamarosan fegyveres felkelés lett, és több száz ember esett áldozatul a harcoknak.

A 10. B osztály Kallai Klára tanárnő vezetésével ezeknek a napoknak az eseményeit fogja bemutatni ünnepélyes keretek között az Ady Endre Művelődési központban. A három felvonásban egy-egy, akkoriban mindennapinak számító jelenetet láthatunk majd, és a tizedikesek két verssel is készülnek nekünk.

A próbán, ahová bekukkanthattunk, jól látszott, hogy színészeink keményen dolgoznak a sikerért, miközben láthatóan élvezik azt, amit csinálnak, így biztos vagyok benne, hogy páratlanul egyedi és felejthetetlen lesz majd a műsor. A jelmezeket—például papi reverendát és ávós egyenruhát— és a kellékeket a főtí filmgyárból fogják kölcsönözni, de magánemberek személyes tárgyait, ruhadarabjait is használják majd jelmezként, így a látványvilág terén is színvonalas teljesítményre számíthatunk majd!

Karvai Dorina, Kádár Orsolya 7/b és Tatárka Angelina 8/b

’56—IRODALOM ÉS TÖRTÉNELEM TALÁLKOZÁSA

Iskolánk az 1956-os forradalom alkalmából pályázatot hirdetett a felső tagozatos és gimnáziumi tanulók számára. A feladat évfolyamonként más és más volt, lehetett tablót vagy bemutatót készíteni, esszét vagy riportot írni. Nagy örömünkre számos pályamű érkezett a felhívásra—íme a díjnyertes munkák!

Plakát, 5-6. évfolyam:

Andó Nikolett, 5.a
Erős Boglárka, 5.a

Riport, 7-8. évfolyam:

Fedorov Eszter, 8.b
Barna Dániel, 7.b
Salvador-Neto Perla, 7.c

PPT, 7-8. évfolyam:

Jeviczky Botond, 7.c
Koncz Olivér, 8.a
Csíkos Dóra, 8.c

PPT, 9-10. évfolyam:

Dóczi Norbert, 9.a
Garamszegi Laura, 9.a

ESSZÉ, 10-12. évfolyam:

Molnár Sára, 12.b
Pribék Máté, 11.a
Sztakó Dániel, 11.a
Szigeti Panka, 10.b
Nagy Dóra, 11.a

ÜNNEPI FALIÚJSÁG:
5.b és 8.b

Kiállítás nyílt iskolánkban az 1956-os forradalom 60. évfordulója alkalmából

2016. október 7-én nyílt meg az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára rendezett kiállítás a Károlyiban. A megnyitón először egy kis jelenetet láthattunk Déry Tibor: *Szerelem* című novellájából, amelyet Kallai Klára tanárnő tanított be, és Kele Nóra, valamint Hladony Károly 10. a osztályos tanulók játszották. Ezután konferálta fel Szalai Petra *Szöllősy Marianne*, az Újpesti Helytörténeti Gyűjtemény vezetője, valamint *Hirmand László*, iskolán igazgatója rövid beszédét. A kiállítást *Dr. Molnár Szabolcs*, Újpest alpolgármestere nyitotta meg. A vendégek ezután körbejárták a mini-kiállítást, ahol az újpesti és a rákospalotai helytörténeti gyűjtemény képeiből, dokumentumaiból látható néhány érdekes darab, a leglátványosabb azonban egy-egy valódi, berendezett, korhű iroda és konyha, amelyek hitelesen idézik meg a korszak mindennapjait. Egy hét múlva pedig újpesti képzőművészek 56'-os tematikájú kiállítása nyílt meg ugyanitt. Köszönet a kiállítás létrehozásáért *Tuza Márta* tanárnőnek!

INTERJÚ GOMBOS TÜNDE TANÁRNŐVEL

Az országnak melyik területén született és nevelkedett?

Martfűről származom, ez a kisváros Jász-Nagykun-Szolnok megyében található Szolnoktól körülbelül 20 km-re, itt élnek a szüleim is mind a mai napig. Egy húgom van, aki óvónő, nagyon kötődünk egymáshoz. Négy év van közöttünk, és mindig úgy éltük az életünket, hogy együtt vagy egymás után költöztünk. Amikor én elköltöztem Szegedre, akkor a húgom Martfűn sírt, hogy mi lesz, ha mi nem vagyunk egymás mellett, majd ő is odaköltözött, amikor elköltöztünk Budapestre, őt és a családját is ide vezérelte az élet. Most is egy utcában, egymással szembeni házban lakunk.

Martfűn jártam általános iskolába, és már akkor úgy gondoltam, hogy tanár leszek. Volt az általános iskola ötödik osztályában egy osztályfőnököm, aki magyar-orosz szakos tanár volt, elvitt minket osztálykirándulásra Szegedre. Ő akkor még a szegedi főiskolát végezte, és megkért, hogy menjek be vele a főiskolára, mert valami ügyet kellett neki ott elintéznie. Egy nagyon szép neoklasszicista épület a központi épület, hatalmas belső udvarral és óriási platánfákkal. Ott álltam és néztem fölfelé, néztem azt a hatalmas épületet, és azon gondolkodtam, hogy milyen szép dolog lehet tanárnak lenni, és ilyen helyen tanulni. Abban a pillanatban, tulajdonképpen tizenegy évesen döntöttem el, hogy tanár leszek. Igazából az osztályfőnököm nyomdokain haladtam, mert szerettem az orosz nyelvet is, meg a magyart is, és így jelentkeztem magyar-orosz szakos tanárnak, és valóban ide kerültem a szegedi főiskolára.

Az általános iskolában abban az időben pezsgett a közösségi élet, az úttörőmozgalom még javában élt, még voltak őrök, raj, mindenben részt vettem, voltam rajtitkár, kiváló úttörő, jártam Zánkán, kéthetes nemzetközi táborban. Mind a mai napig nagyon kötődök Martfűhöz. Még mindig nagyon sok ismerősöm van ott, a szüleim ott élnek, háromhetente meglátogatom őket, illetve ők is gyakran jönnek fel hozzánk Pestre.

Mikor és hogyan került a Károlyi Gimnáziumba?

A főiskola elvégzése után férjhez mentem, Szegeden laktunk. Oda született az első gyerekünk, Bonifác, majd 1998-ban Brúnó. Ezután döntöttük el, hogy felköltözünk Budapestre. A férjem grafikus, és akkoriban Pesten sokkal jobb munkahelyeket lehetett ebben a szakmában találni. Érdekes módon a húgom találta nekem ezt az állást.

Amikor megalapították akkori nevén a Károlyi István 12 évfolyamos Gimnáziumot, megjelent egy hirdetés, mely szerint dinamikusan fejlődő gimnázium keres magyar szakos tanárt, és én jelentkeztem erre a hirdetésre. Beléptem az épületbe, és megcsapott az iskola szaga. Akkor tudtam, hogy nekem az lesz a jó, ha újra tanítani fogok. Így kerültem ide és rögtön osztályfőnök is lettem egy ötödik osztályban. Nagy bizalom volt ez az akkori igazgató, Tiszavölgyi Éva néni részéről. Nem is gondoltam azóta arra, hogy más iskolába menjek tanítani.

Tetszett mondani, hogy osztályfőnöke révén választotta ezeket a tantárgyakat. Volt más indoka is, amiért ezeket a tantárgyakat kezdte tanítani?

Alapvetően olvasni mindig szerettem, írni mindig szerettem, a könyvek közel álltak hozzám, szavalóversenyeken vettem részt, valahogy evidencia volt, hogy a magyar lesz az egyik tárgyam. Első osztályos koromig, ha megkérdezték, mi szeretnék lenni, akkor habozás nélkül vágtam rá, hogy bohóc, amit én akkor teljesen komolyan gondoltam. Amikor bekerültem az első osztályba, akkor nagyon megtetszett a tanítóság, mint pálya. Rendkívül izgalmas és vonzó foglalatosságnak tartottam, hogy a tanító néni piros tollal pipákat tesz a füzetbe, és érdekes aláírása van, ebből pedig azt a következtetést vontam le, hogy klassz dolog lehet füzeteket és dolgozatot javítani minden nap. Gyakoroltam is otthon szorgalmasan a pipálást és az aláírást. Hát azért mára rájöttem, hogy dolgozatot javítani nagy idő és energiabefektetés, ráadásul időnként unalmas is. Az orosz nyelvvel pedig jó barátságban voltam, így döntöttem a magyar-orosz szak mellett.

Visszatérve gyermekkorára, mi a legkedvesebb, meghatározó gyerekkori emléke?

Amikor bekerültem a tiszaföldvári gimnáziumba, akkor egy, az egész életemet meghatározó dolog történt velem. A Hajnóczy József Gimnáziumnak a Bükkben van egy saját kutatási jogú barlangja. Elvittek bennünket kirándulni Ódorvára, ahol a barlang található, és én abban a pillanatban beleszerettem abba a közegbe. Jelentkeztem a barlangásztáborba, és bár ez nem feltétlenül lányos sport, de nagyon megtetszett a barlang világa, a csend, a cseppkövek, a természet nyugalma. Az itt lévő közösségnek hatalmas megtartó ereje volt és van ma is. Minden nyáron eltöltöttünk két hetet a Bükkben, teljesen nomád körülmények között. Sátorban laktunk, a forrásban fürödtünk, kannában vittük a vizet, ha teát akartunk inni, akkor tüzet raktunk, bográcspan melegítettünk vizet, konzervet ettünk. Nappal lementünk a barlangba, feladataink voltak, hőmérsékletet mértünk, bontottunk, radioaktív méréseket végeztünk, kemény fizikai munka volt. A legfontosabb ebből a korszakból az a kapcsolatrendszer és azok a barátságok, amelyek akkor alakultak ki és mind a mai napig megmaradtak.

Amikor a gyerekeim már tudtak jönni-menni, egy évben egyszer mindig visszamentünk ebbe a táborba. A mai napig is minden évben fölmegegyek nyáron Odorra, minden évben ott alszom sátorban, énekelünk esténként, őrizzük és ápoljuk a barátságainkat. Ezek a kapcsolatok nagyon fontosak számomra, kötnek a gimnáziumhoz, kötnek ezekhez az emberekhez, és azt gondolom, hogy összekötik az ember múltját a jelenével.

Ezen kívül mivel tölti szívesen szabadidejét?

Amikor hazamegyek, nagyon szeretek egy fél órát csendben lenni. Az iskolában iszonyú mennyiségű zaj és inger éri az embert. Utána jön a napi rutin. A család mindig rengeteg munkát ad, ettől függetlenül nekem van, amikor az is szórakozás, ha főzhetek egy finom vacsorát. Élem a családayák mindennapi életét, tehát amellet, hogy bemegyek az osztályba és megtartom az óráimat, van egy másik életem, mint ahogy minden kollégámnak van. Minden nap próbálok időt szakítani arra, hogy olvassak.

A TANÁR IS EMBER! (?)

Ezen kívül azt gondolom, hogy ebben a korban bele kell férnie az időbe valamennyi sportnak, hogy az ember karbantartsa magát. Néha sütök süteményt, bár ebben a húgom sokkal jobb. A gyermekeim nevelése is fontos számomra, ami bár nem hobbi, de nagyon sok idő. Nagyon klassz fiaim vannak, sokat segítenek, önállóak, de tudják, hogy a család működtetése csapatjáték. Szerintem nagyon fontos, hogy egy fiú a háztartásban is boldoguljon. A fiaim tudnak mosni, főzni süteményt sütni, teregetni, ruhát hajtogatni, takarítani, csekket befizetni. A részvétel az otthoni feladatokban elvárás, mert nem lehet az, hogy egy ember csináljon meg mindent.

Mit gondol változott-e, és miben a tanulók tanulási stratégiája az ön diákkora óta?

Azt gondolom, hogy sokszor mi sem adunk a diákoknak elég eszközt arra, hogy egyáltalán a saját tanulási szokásaikat megtapasztalják, kialakítsák. Az biztos, hogy a bemagolós módszer ma már nem működik, ráadásul amit ma egy gimnazistának minden nap be kellene emelni a fejébe, az olyan mennyiségű tény és adathalmaz, hogy ezzel szerintem képtelenség megbirkózni. És sajnos azt sem tudjuk, ez a tudásanyag kell-e tíz éve múlva, amikor munkába áll az a korosztály, akik most a padot koptatják. Sajnálom azt, hogy ma az iskolában annyira magas óraszámot és olyan hihetetlen terheket rónak a diákokra, hogy több időt kell nekik tanulással tölteni, mint amennyit egy felnőtt ember egy héten dolgozik. Ez rengeteg, de erről mi, tanárok nem tehetünk. Nem emlékszem arra, hogy nekem ennyit kellett volna tanulni, alapvetően nem volt hét vagy nyolc óránk. A tanulási teljesítmény pedig biztos nem lesz hatékonyabb attól, hogy folyamatosan pörög a facebook vagy a messenger. Bár a mai diákok „többcsatornásak”, egyszerre tudnak zenét hallgatni, nézni a facebookot, és emellett a tankönyvet. Ilyenkor nekem mindig az a kérdésem, hogy eléggé tud-e koncentrálni a fiatal arra, ami ezek közül a legfontosabb.

Mi a véleménye a mai fiatalok irodalmi műveltségéről?

Amikor megismerkedek egy új osztállyal, mindig megkérdezem, ki szokott olvasni, és mit olvasott utoljára. Azt gondolom, hogy a helyzet azért nem olyan rossz, mint ahogy azt lefestik. Minden korosztály számára minden korszakban vannak slágerkönyvek, s szerencsére ma már ezek az olvasmányok az osztályokban is gazdát cserélnek. Tudom, hogy vannak, akik nagyon sokat olvasnak, és vannak olyanok, akiről tudom, hogy csak néha, és vannak, akik egyáltalán nem olvasnak. Ezeket a szokásokat több helyről hozzuk, nekem magyartanárként az is a dolgom, hogy elhitessem a diákokkal, hogy olvasni jó dolog. Adok és ajánlok könyveket, szerzőket a diákjaimnak. Például nem mondom, hogy mindig topon vagyok, de a tizenéves korosztálynak írott könyveket igyekszem elolvasni, vagy legalábbis sokat elolvasok közülük. Időnként odaadom nekik a saját könyveimet, hogy vigyék haza, olvassák el, hátha kedvet kapnak egy másikat is elolvasni. Az olvasási szokásoknak nem feltétlenül kedvez, hogy míg az én gyerekkoromban divat volt beiratkozni a könyvtárba, ott időt tölteni, ma erre kevesebb idő van. Úgy gondolom, ha valakit megérint az olvasás élménye, akkor a későbbiekben már igénye lesz arra, hogy olvasson. Az óráimba is belecsempészek olyan műveket, amik nem feltétlen a tananyaghoz tartoznak, de valamilyen módon kapcsolhatóak hozzá, rendszeresen ajánlok mai kortárs szerzőket.

Érdekes, hogy jó néhány mai szerző milyen jól kezeli a facebook oldalát, vagy a weboldalát, ahol megtalálhatóak és elérhetőek az írásaik. Az ember nem egy hatszáz oldalas regénnyel fog kezdeni, ha olvasni szeretne. Először csak egy novellát fog elolvasni, vagy egy verset, vagy azt mondja, hogy de jó ez a dalszöveg, mert tulajdonképpen ez is egy vers. Onnan lehet szépen építkezni, hogy eljusson oda az ember, hogy önmaga igénye legyen az olvasás, ami majd örömforrássá is válik számára.

Ki a kedvenc írója, mi a kedvenc könyve?

Mindig sok kedvenc van, általában az, akit éppen olvasok. Akinek a történeteit nagyon szeretem, az Háy János. A másik Tóth Krisztina, neki elsősorban a novelláit kedvelem. Dragomán, Grecsó, Cserna Szabó, nem is tudom felsorolni. Az utóbbi idő felfedezettje számomra Tompa Andrea, aki egy erdélyi író, és rendkívül lassú folyású könyveket ír. Pihentető tud lenni, bár ő képes az 1900-as évek erdélyi nyelvezetén írni, ami pedig nagy odafigyelést igényel. Egy teljesen másféle, nem pörgős világ az, amiről a történetei szólnak. Lektúrt is olvasok egyébként. Senki ne gondolja, hogy amikor a magyartanár hazamegy, akkor magára húzza a polcra a Jókai összeást és azt kezdi el bújni. Én is váltogatok a könyveket, olvasok könnyed, lazább olvasmányokat, ifjúsági irodalmat, olvasok internetről. Attól is függ, mit olvasok, hogy milyen hangulatom van, általában párhuzamosan több könyv is van az asztalomon.

Hova menne legszívesebben nyaralni?

Nyáron Angliában töltöttem két hetet, és ez nagyon nagy élmény volt, mert még soha nem jártam ott. Egy teljesen más világba csöppentem. Nem véletlenül mondják, hogy Anglia nem Európa, hanem egy szigetország. Az, amit itthon nekem gyakran hiányzik, az ott valahogy természetes. Az emberek toleránsak, tisztelik egymást és segítik az idegent, nem ingerlékenyek, képesek törődni teljesen ismeretlenül is a másikkal. Higgadtabbak, mint mi magyarok. Problémahelyzet esetén nem kiabálnak, hanem főznek egy teát, leülnek meginni és megbeszélik a dolgokat. Ezt mindenképp érdemes lenne megtanulnunk. Ez a tapasztalat nekem nagy felfedezés volt, bármikor szívesen visszamennék oda.

Tetszik valamit üzeni a diákoknak?

Három dolgot is. Azt, hogy foglalkozzanak a körülöttük lévőkkel. Törődjenek a családjukkal, a barátaikkal, beszélgessenek velük, és olyan kapcsolatokat építsenek, amelyek igazán mélyek és tartalmasak. Annyi sekélyes, virtuális kapcsolatot látni ma. Írunk a messengeren, egyre redukáltabb lesz, amit közlünk. Előbb-utóbb nem fogjuk tudni elmondani azt, amit valójában gondolunk, mert nem lesznek rá szavaink. Hiszem azt, hogy mindenki tehetséges valamiben. Lehet, hogy valaki nem ért a matekhoz vagy a mondatelemzéshez, de lehet, hogy azon kívül tők jó dolgokat tud. Nagy feladat megtalálni azt, hogy miben vagyunk jók. Fontos, hogy higgyenek a fiatalok önmagukban, higgyék el, hogy ők is kiválóak valamiben. Ha ezt megtalálták, már van miért küzdeni, lesznek célok. Végül pedig kívánom nekik, hogy tapasztalják meg, vannak örök értékek, amik soha nem mennek ki a divatból. Ilyen szerintem a szeretet, a türelem, a becsület, a tisztelet és a tolerancia.

Nagy Réka, 11.a

ÁLARC MÖGÖTT

Reggel hat óra. Már jó ideje csak bámulom a plafont. Nem tudom, hogy vagytok vele, de hétfőn roppant nehezemre esik felkelnem. Az a szerencsétlen vekker meg már vagy négy óta pityeg. Érdekes egy földi találmány. Mondjuk ahonnan én jöttem sokkal primitívebbek voltak az ébresztési eszközök. Persze lehet, hogy az emberek is hozzá tudnának szokni, de azért kíváncsi lennék arra, hogy mégis hogyan reagálnának rá, ha minden reggel háromkor apró kis zöld manók húznák le őket az ágyukról, az előre kikészített fagyos vízbe. Hát ezen biztos jól szórakoznék. Na jó, ez gonosz volt. Amíg én itt ezen elmélkedem elment még fél óra az életemből, a reggelemből, és abból hogy beérjek az első órára. Oké, ideje felkelni. Hideg Októberi reggelek. Hogy utálok őket. Éppen ballagok a szokott útvonalamon s közben átgondolom az életem több okból is. Az első ok: Az elmúlt évszázadokban nem mintha olyan különösek lettek volna a mindennapjaim. A fél életemet végighazudtam a Földön, hiszen ha nem tettem volna, már ez az otthonom is—na, nem mintha lenne választásom—már rég odaveszne. Például a középkorban elégettek volna boszorkányságért. (Mondjuk én nem vagyok boszorkány, de hát mióta érdekli ez az emberiséget? Most őszintén.) Hogy mi van a régivel? Majd még bővebben mesélek róla, de egyelőre elég annyit tudni, hogy félig odaveszett, konkrétan menthetetlenül (legalábbis a mai napig azt hittem). Még hozzá miattam. Részben. A második ok: Mielőtt még bárki félreértene, egyszer élek. Csak egy kicsit több ideig, mint a többi halandó. Amikor ma reggel felkeltem, gyakorlatilag egy mókuserékben éreztem magam. Hogy ez az életem is olyan lesz, mint a többi. Felkelek, suliba járok, munkám lesz (vagy nem), majd magányos remeteként „meghalok” az erdőben. (Muszáj minden évszázadban árva babának tűnnöm, majd meghalnom, hiszen hogy nézne már ki ha egy ember több mint ezeröttszáz évig él. De azért tisztázzuk, hogy most még csak háromszáztizenhat vagyok. A Földön tizenhat.) Lényeg a lényeg, azt hittem, ez az életem is olyan lesz mint a többi. De tévedtem. Persze ez már az elején látszik különben nem írtam volna le ezt az évszázadomat. Megváltozott több szempontból is.: A mai napon újra itt a lehetőség számomra, hogy megmentsem azokat a túlélőket, akik a nővérem elől bujdosnak. Hogy ez az életem és tanévem más lesz már reggel kiderült. Már a negyedik órán is túl voltunk, amikor Ms. Kally szólalt meg az osztályterem ajtajából:

- Mindenki azonnal hagyja el az épületet és rendezetten sorakozzon a vészkijáratnál!
- De hát miért?- kérdezték egyre többen.
- Mert a Lightning Moon High intézményt ellepték a kobra.

Persze erre mindenki pakolni kezdett: volt aki riadtan és volt aki kifejezetten örült annak, hogy elmarad a következő óra. De én a helyemen maradtam. Kobra a suliban? Először az ugrott be, hogy valamelyik vicces kedvű diák hozott be néhány hullót, de aztán rögtön eszembe jutott, hogy még a hecc kedvéért sem vállalna senki ekkora rizikót. Aztán még ott van a „B” változat, miszerint valaki osztályállatnak szánta a kígyókat de aztán ezt a verziót is kilőttem hiszen tudtommal senkinek nem voltak ilyen szándékai. Nem. Egyszerűen képtelenség. Sehogy sem fér a fejembe, hogy mégis hogy a csudába lehetnek itt kobra ... Hacsak...

A gondolatmenetemet megzavarta Nicole:

- Samanta, nem jössz? Már mindenki kint van.
- De, csak eszembe jutott valami... Esetleg tudnál nekem falazni, amíg vissza nem jövök?
- Hát, nem tudom. Tudod milyen Ms. Kally. Rögtön kiszúrja a hiányzókat, de legyen.
- Nagyon köszönöm.
- Viszont azért megtudhatnám mi olyan sürgős, hogy nem várhat óra végéig?

- Meg kell keresnem a kobraikat.

- Mi van?! Neked teljesen elment az eszed! Mégis mi lesz, ha megmarnak?

- Nyugi, nem fognak. Csak légy szíves, és ne árulj el. Szia!

És már rohantam is. Az utolsó pillanatban futott át az agyamban a gondolat. Mi van, ha a kobraik nem is kobraik? Nem baj, mindjárt kiderül. De már túl késő volt ahhoz, hogy gondoljak arra, hogyha én most tényleg mérges kígyókkal fogok találkozni, akkor mégis mi a csudához kezdek majd. Szerencsére erre nem került sor. Amint leértem az alagsorba magamra zártam a takarítószerház ajtaját és kiabálni kezdtem:

Wanda! Wanda! - ekkor előcsúszott egy kobra a semmiből és pár másodpercen belül egy kócos vörös hajú szeplős lány állt előttem. Majdnem sírva fakadtam. (Wanda amúgy animágus. Bár én is az lennék! Helyette én szívtam ezzel az őrzőséggel.) A legjobb barátnőmet már vagy száznyolcvan éve nem láttam.

- De hát hogy találtál meg? És hogy hogy kobraik? Te egyedül vagy. - Wanda hirtelen elmosolyodott.

- Sokszorozó bűbáj. Látom, „nagyon figyeltél” az óráinkon. Amúgy, nehezen találtalak meg. De sajnós nem csak én. - a mosoly az arcán egyszer csak hervadni kezdett s itt már tudtam, hogy baj van - Mi jól elbújtunk. Theresa minket nem keres. De te nagy veszélyben vagy. Tudom, hogy nem fogod, de nem is adhatod neki oda a nyakláncod. De ezt ő is tudja, éppen ezért keres téged, hogy elpusztítson és ezáltal megszerezze az ékszeredben lévő erőt ami a régi otthonunknak Whaistran erejének az alappillére. De nagyon jól tudja, hogy amíg te élsz s ezen a világon vagy, hatalma a medál felett nincsen.

Na köszi. Nem én akartam vigyázni a kőre mellesleg abszolút nem volt ebbe beleszólása szinte senkinek. Nálunk valami „okos” növény választja ki, hogy ki lesz az a szerencsétlen, akinek Whaistran épsége a kezében lesz (mellesleg más, ha megkapta volna a tisztséget ugrált volna örömeiben, mert köztudottan nálunk ez hatalmas megtiszteltetés). Amúgy szerintem volt valami a trágójában, amikor úgy döntött, én legyek a következő „őr”. Láthatjátok, mennyire sikeres vagyok a szakmámban. Ráadásul a nővérem olyan „kedves”, hogy mindennek tetejébe még ki is akarja nyiffantani a saját hűgát. Mert, hogy ismertessem a helyzetemet, Theresa egész életében arra készült, hogy majd ő lesz a következő ő. (Maradjon köztünk de tökéletesen alkalmas lett volna a pályára.) Ehelyett én a felelőtlen kaptam meg a pozíciót, amit ő annyira rosszul viselt, hogy inkább elpusztította a fél világunkat a családdal együtt. Nos, itt jöttem én a képbe. Mint a kő új tulajdonosának lett volna a feladatom, hogy megállítsam. De mivel nem figyeltem az órákon, fogalmam nem volt arról, hogy mit csináljak. Ehelyett inkább elmenekültem a medállal együtt a Földre. (Na, most utálhattok. Egy fél világ szenved a gyávaságom miatt. Na jó, azért elnézést, de nincs kedvem meghalni. Ráadásul nem is lenne hősiességem, hiszen senki nem mondhatná, hogy küzdöttem.) Most itt vagyok. Kaptam egy második esélyt hogy Wandával visszahozzam az otthonunkat. Igen ám, de a kattant nővérem is megszállottan keres és amint megtalál, nekem annyi. Úgyhogy most pótolhatok ötvenévi lemaradást. És bár lesz segítségem, én még így is borítékolnám a vesztemet. De igyekszem optimistán menni a halálba. Ha másért nem, legalább a többi lakóért. De most tuti nem fogok elfutni.

Tanulság: Ha már reménykedsz abban, hogy minden simán fog menni, és helyrehozhatod a hibád—tévedsz. Ugyanis mindig lesz valaki, aki letörli a remény mosolyát a képedről.

(Folytatása következik.)

ARANYKÖPÉSEK

Az iskola veszélyes terep! Adva van először is egy nagy kupac, mindenre elszánt tanár, akik az életük árán is órát tartanak, valamint egy még nagyobb kupac, mindenre elszánt diák, akik az életük árán is próbálják ezt megakadályozni. A két csapat összeengedése az osztályterekben nem zökkenőmentes, és a harc hevében elhangzanak emeletes marhaságok is, amelyeket néhány gonosz pedagógus és diák szorgosan lejegyez. Íme a végeredmény!

Deák Kriszta néni: Mit szállítanak az anyahajón?

Cseh Dorina: Tejet...?

Hitler a békét üldözte.

A felnőtteknek a Mein Kampf volt a mesekönyv!

A brahmanizmusban mindenki JÓ testben születik újjá!

Deák Kriszta néni: Mondjatok olyan dalokat, amiben madár szerepel!

Rimi: Kiskacsa fürdik!

Kriszta néni: Mi Sztálin eredeti neve?

Márkus Ádám: Dzsuvás Vili!

Hitler fő műve a Minecraft!

Baranyák tanár úr: Ha meghalsz, akkor meghalsz. (Hatásszünet.) És izé!

Baranyák tanár úr: Mikor remegsz a reszketéstől...

Anonymus III. Béla király közjegyzője volt.

Sztálin után Hitler következett a trónon.

Kriszta néni: Írd le, hogy Szerb-Horvát-Szlovén Királyság!

Szatmári Márk: Th-val?

Hajni néni: Mivel foglalkoztak az emberek a középkori városban?

Osztály: Kereskedelem!

Hajni néni: És még? (Csend, így a tanárnő felmutatja a kezét, mivel a kézművesség szót szeretné hallani.)

Pesti-Szabados Lili: Jóslás!

Deni: A tanár úr jófej próbál lenni?

Baranyák tanár úr: Nem próbálok, az vagyok.

Baranyák tanár úr: Csitu van mindenkinek, kamu nem kell!

A tavakat folyók választják el.

Baranyák tanár úr: Engem nem versz át, az egóm nem tudja elviselni!

Julianus barát a keleten bujkáló magyarokat kereste.

Baranyák tanár úr: Aki tanult, annak könnyű lesz a dolgozat, aki meg nem...hát az haljon meg!

Baranyák tanár úr: Egyszer azt hittem, hogy nem vagyok tökéletes, aztán rájöttem, hogy tévedtem.

Rimi: Kandó Kálmán mozdonyvezető volt!

Kriszta néni: Mondj egy szólást, amiben benne van a „maga” névmás!

Valaki: MAGAsról teszek rá!

Hajni néni: Mondjátok, láttátok ti a Top Gunt? Bár amikor forgatták, ti még pajzán gondolat sem voltatok!

HAHOTA

Medve Máté: Felbéreltek egy disznót, hogy ölje meg Zrínyit.

Ferencz Kristóf: Kalapka György.

Nógrádi Ádám: Kölcsey élete végén a földet kapálta.

Kriszta néni: Mi az első világháborúban győztes katonai tömb neve?

Rimi: Antos!

Kovács Ramóna: Török Bálint a Jedikulában...

Hajni néni: Mi lenne, ha leszedném a Keszthelyi fejét? Aztán majd focizunk!

Horvát Laci: A leandervölgyi ember...

Kriszta néni: Mi a megnevtámadási szerződés másik neve? Segítek: egy koktél neve is!

Ivanov Milán: Sex on the beach!

Horinka Áron: A tatárok kivonultak Magyarországról Örkény halála miatt!

Deni Antos tanár úrhoz: Maga a legjobb diktaturista!

Hajni néni: Most pedig elmesélem, hogyan lehetett hazajutni a Don-kanyarból egy vödörrel!

Tóth Bence: A bőr-és körömgomba ugyanolyan anyagból épül fel, mint az igazi?

Sárkány Anna tanárnő: Igen.

Bence: És ha nem kezeljük, kis kalapocskák is nőnek majd?

Mező: Nincs levegő, nyissunk ki egy ablakot!

Szabina: Ne! Ott a ventillátor!

Csenge: A lakosság népességszáma nőtt!

Hajni néni: Tudjátok egyáltalán, hogyan készül a Molotov-koktél? Na, elmondom, hátha még szükségetek lesz rá...

Lala: Fel kell menni a bányába.

Tanár: Mi készül a bauxitból?

Bereczki Áron: Kréta!

Bereczki Áron: Ezek nagy csatászok!

Csáky Konor: Ez szimmetrikus halál!

Mariann néni: Pontpötytypötyty.

Vályi-Nagy Dóra: Élőlény-e vagy hátrány a gyors fejlődés?

Nagy Kinga: Idegen nyelvről jött!

Kossuth Lajos zenésítette meg a Himnuszt.

Lóri bácsi: A hang nem zavar, csak a hangzavar!

Gabi néni egy számolásnál: Lehet, hogy én rontottam el a feladatot, de az is lehet, hogy te számoltad el magad. A másodiknak pedig nagyobb az esélye!

Anita néni: Azt hiszem pont a Kerekes úr volt az. A tanáriban beszéltek, hogy bejött a tanár és háttal ülve éppen pizzát rendelt...

Anita néni: Te miért nem írod, Krisztián?

Krisztián: Nem tudom tanárnő, mert fáj a fejem.

Anita néni: Tudja, Kerekes úr mindenkinek ott fáj, ahol a leggyengébb!

HAHOTA

Az egész osztály készül az ének felelésre, mivel volt egy lyukas óránk, ahol Gabi néni helyettesített.

Regi: Az egész osztály ötös lesz énekből.

Gabi néni: Lehet, de én addigra idegösszeomlást kapok!

Osztály: Mikor írunk?

Dávid: Vasárnap, basszus!

Benji: Úgy gondoltam, Tünde néni lehozza majd.

Tünde néni: Mi vagyok én Benjikém? Csicska?

Anita néni: Na, Dániel?

Szabi: Emeljünk négyzetre.

Anita néni: Magát Daninak hívják?

Szabi: Most már igen.

Anita néni: Temesvári úr, üljön át oda.

Dani: De csak annyit mondtam, hogy Krisztián!

Anita néni: Nincs házija! Üljön át oda!

Dani: De hát tanárnő, ott se lesz házim!

András bácsi (reflex vizsgálat, az alany Szabi): Úgyis tudjuk mi lesz ... ráütünk...Szabi egészséges...hm...üssünk rá még egyszer...jaj Szabi, hogy ez milyen jó!

Éva néni: Mi a faszesz?

Brigi: Ági elejtette a gumicukrot.

Zsombi: Én benyúlok!

Ági: Hová?

Zsombi: Bárhová!

Gyula bá: Tünde, mi hagyta el a száját?

Tünde: Ne aggódjon, Tanár úr, mindjárt visszateszem!

Éva néni: Ma két lyukasórám van, de mind a kettőn helyettesítenem kell!

Viki: Velünk lesz a tanárnő mind a két órán?

Éva néni: Dehogy leszek, veletek egy is elég!

Vera: Erő fajtái: például a centrifugális erő.

Gabi néni: Mi fejti ki?

Cinti: Mosógép!

Tünde néni: Elárulok nektek egy titkot. Nekem is van családom. Van két fiam!
Egyik hülyébb, mint a másik.

Amíg belejöttök a gyűjtésbe, íme néhány aranyköpés egy korábbi érettségiből is!

B. Niki: A „köszönöm”-az konstatív.

Baranyák tanár úr: Biztos?

Niki: Akkor performatív.

Baranyák tanár úr: Még valami, vagy kérdezhetek?

Panni: Kérdezhet.

Gabi: A regény cselekménye szegényes, elnagyolt.

Baranyák tanár úr: Tényleg?

Gabi: Akkor gazdag, változatos.

Baranyák tanár úr: Hol zajlik a cselekmény?

Gabi: Hát Veronkát a ház előtt hagyják egy kosárban. Ez biztos.

Baranyák tanár úr: És még két dolog. Az egyiket ugyan kapásból elfelejtettem...

Gabi hosszan körülírva magyarázza a köznyelv fogalmát.

Baranyák tanár úr: Mondja már ki ennek a nevét!

Gabi: De nem jut eszembe!

Baranyák tanár úr: Kitől vannak a gyerekek?

Gabi: Hát van valaki a faluban, aki egyedül teljesít szolgálatot, amíg a többiek a földeken dolgoznak...

Fruzsí: Hozhatom a könyvet?

Baranyák tanár úr: Azt nem! Csak a szöveggyűjteményt.

Fruzsí: De az is könyv, nem?

Esztí: Rousseau szerint minden baj okozója a magántulajdon védelme.

Baranyák tanár úr: Igen?

Esztí: Igen! Nem?

Bella: Molière műve a *Betegszoba*.

Baranyák tanár úr: Ezt most nem hallottuk.

Bella: Jó, ez csak egy információ volt. Úgy tűnik, rossz tippet kaptam.

Luca: Ez a ravasz. Így hívták a kakasnak a pisztolyát...illetve a pisztolynak a kakasát!

Baranyák tanár úr: Szeretünk különböző nézőpontból megvizsgálni dolgokat?

Máté: Igen.

Baranyák tanár úr: Tényleg?

Máté: Én szeretek.

Baranyák tanár úr: Szeretne egy Sárszeg nevű helyen lakni?

Luca: Nem. Piszkos lehet.

Gabi tanárnő: Ki volt az, aki villámokkal kísérletezett?

Gatya: Einstein.

Gabi tanárnő: Nem.

Gatya: De majdnem!

Luca az Aranysárkánynál: Elég nyomasztó olvasni, hogy mit élnek át a tanárok!

Elnöknő: Hogyan érzi, sikerült a testnevelés gyakorlati vizsgája?

Attila: Nem tudom, de még most is izomlázam van!

Viva: Otthon van egy közös szobánk, két ágyunk és három számítógépünk.

Country tanár úr: Három?

Viva: Igen! Yes! Annyi!

Szandi: A Rómeó és Júliában a középkor és a reneszánsz találkozik össze. De egyik sem győzedelmeskedik, hanem döntetlen lesz.

Viva: Ezek az egyperces történetek balladák...

Baranyák tanár úr: Mik??

Viva: Ja! Lehet, hogy novellák...

Baranyák tanár úr: Van idő egy egyperces novellában kibontani a személyiséget?

Viva: Hát...én találtam olyat!

Baranyák tanár úr: Pedig nem nagyon van!

Viva: De én találtam!

Baranyák tanár úr: Szeretne mondani erre egy példát?

Viva: Hát, gondolom muszáj, úgyhogy szeretnék...

TEHÁT MÉG EGYSZER: GYŰJTSETEK! ☺

A JÁTÉK AZ NEM JÁTÉK!

Syberia-robotok, avagy az automaták világa

Most tegye fel a kezét, aki szereti a kalandjátékokat mindenféle logikai feladattal és ütős háttérstorival! Ha ilyen vagy, mindenképpen érdemes lesz kipróbálnod a Syberiát, mert leköti az embert, és jó választás az őszi szünetre. Már a történet elején megismerkedünk a főszereplővel, Kate Walkerrel, akit a játék során kell majd irányítanunk. Kate sikeres ügyvéd, és cége megbízása miatt Európába utazik, pontosabban egy kisvárosba, valahol a francia Alpokban. Feladata az, hogy aláírassa egy automatagyár átvételi szerződését, azonban azt tapasztalja, hogy a gyár tulajdonosa elhunyt, így a szerződés sem lehet érvényes. Azonban nincs minden veszve, mert él valahol egy örökös, főhősünknek őt kell felkutatnia. A játék eleje talán döcögösen indulhat, de megéri folytatni, mert egy kis idővel már jobban pörög a sztori, olyan részek viszont mindig lesznek, ahol meg kell állni gondolkodni.

Akkor egy kicsit a többiről...a játékban feltűnő helyek nagyon változatosak, ez abból adódik, hogy a főszereplő rengeteget utazik. A grafika is részletes és szép, de amit mindenképpen muszáj megemlítenem, az a zene. Sok esetben előfordul, hogy csak odavágnak a játék mellé egy halk valamit, és ezzel meg van oldva a probléma. Na, ez nem az az eset! Érdemes feltekerni a hangot, mert egy remek aláfestést kreáltak hozzá, ami jellemzi az egész játék hangulatát és szépen passzol a kopár, zord tájakhoz, városokhoz. A játék alapvetően két részes és angol nyelvű, de egy kis kereséssel magyar felirattal is megtalálható, és a pletykák szerint hosszú idő után érkezik a harmadik rész is. Összegzésként mindenkinek ajánlom az őszi szünetre, de persze máskorra is, mert egy összeszedett, izgalmas sztori kapunk, szép grafikával, remek szereplőkkel és hangulatos aláfestő zenéssel!

Stermeczky Bogi, 7.b

Vélemények a gólyatáborról

Összességében minden
tetszett, még a túra
sem volt olyan vészes!

Azok a reggeli tornák
nem tetszettek
annyira, de ezen kívül
a többi szívatás
elment!

Szerintem a programok
többsége jó és vicces
volt. A szállás is nagyon
tetszett!

Nagyon jól éreztem magam,
sok új barátot szereztem.
Tetszik az új osztályom!

Az egyik esti szívatásnál
azt hittem, hogy
sátánűzés lesz!

A GÓLYATÁBOR

A 2016-os gólyatábor véleményem szerint nagyon jól sikerült! A vonatállomáson gyülekeztünk, ahol senkinek semmi sejtése sem volt még, hogy mi vár ránk az elkövetkezendő két napban. A vonaton már mindenki elkezdte az ismerkedést, csoportokba verődve beszélgettünk.

Amikor a szerelvényről leszálltunk, szembesültünk egy egyórás sétával, aminek során a szállásunkhoz jutottunk. Ez kevés embernek okozott gondot, hiszen még tele voltunk energiával. A szálláshoz érve rövid várakozás után mindenki megkapta a szobakulcsát, majd a szobatársaival beköltözött. Rövid pihenés után a fiúkat kihívták felásni a röplabdapályát, amíg a lányok medencézhetnek. De nekünk sem tartott sokáig a móka, ugyanis a lányok törpejárással voltak kénytelenek kerülni az egyik kaput.

Ezután „megbeszélés” volt, ahol a tanárok tartottak rövid beszámolót a programokról és egy tanuló ismertette az iskola nyújtotta lehetőségeket. Kiosztották, hogy melyik csapat főz, és ki sportol. A fiúk közben túlestek a sporton, és egy nagy csoportba verődve beszélgettek, együtt a két osztály, és már látszott, hogy szimpatizálnak egymással—senkiben nem érződött és nem látszódott semmiféle ellenszenv. Az étel is, amit az osztályok készítettek, nagyon finom volt. Este mindkét osztály félrevonult a saját osztályfőnökével—Piczil Enikővel és Ollé Tamással—és ismerkedéses feladatokat kaptunk.

Este nem nagyon, de azért fáradtak voltunk, így örültünk, hogy aludhattunk. Ez az öröm nem tartott sokáig, hiszen hajnali kettőkor felkeltettek mindenkit. Csapatversenyek voltak, aki több pontot szerzett, az nyert. A szórakoztató feladatok dacára örültünk, hogy visszabújhattunk az ágyba, hajnali háromkor!

Reggel hétkor keltünk, és erről a tizedikesek gondoskodtak—bemelegítő és edző feladatokat kaptunk. A reggeli ezután nagyon jól esett mindenkinek.

A szobánkban ezután éppen annyi időt töltöttünk, hogy elkészülhessünk, és kezdődött az egész napos túra! Ez 7-9 kilométert jelentett, körülbelül négy órát sétáltunk egyhuzamban. Nagyon elfáradtunk, mire végül beértünk az étkezőbe, de a túra alatt még több emberrel beszélgethettünk. Azon az estén csak 11-kor keltettek fel minket, és akkor is egy játékos feladattal vártak. Negyedóra után már mehettünk is aludni.

Reggel a szokásos időben kis mozgás volt, majd reggeli. Ezután egy kétórás osztályépítő program várt minket, ami talán a legjobban tetszett. Nem volt kérdés, hogy az utána kapott táblás csokiknak mindenki örült!

A vonatút csendesen telt, mindenki nagyon kimerült volt. Nekem a tábor hatalmas élmény volt, sok új baráttal, élménnyel és emlékekkel gazdagodtam!

Selyem Daniella, 9.b

NAGY SIKERŰ SPORTNAP A FELSŐ TAGOZATON

Október 7-én a Diákönkormányzat tagjai, GHIRÁNE JÓNÁS ERZSÉBET TANÁRNŐ, LAKOSA GYULA ÉS ANTOS GÁBOR TANÁR URAK közreműködésével sportversenyt szerveztek a felső tagozat diákjainak. Az évfolyamok kosárlabdában, floorballban, fociban, partizán játékokban és sorversenyekben mérték össze erejüket. A csapatok tagjai mind sportszerűen és lelkesen képviselték osztályukat!

A képeket Gyüre Balázs 11.b osztályos tanuló készítette.

A pénteki sportdélután végeredménye:

PARTIZÁN

Ötödik évfolyam: 1. hely: 5.c

Hatodik évfolyam: 1. hely: 6.b

Hetedik, nyolcadik évfolyam: 1. hely: 7.a

FLOORBALL

Hetedik, nyolcadik évfolyam: 1. hely: 7.a

SORVERSENY

Ötödik évfolyam: 1. hely: 5.c

Hatodik évfolyam: 1. hely: 6.a

FOCI

Ötödik évfolyam: 1. hely: 5.a

Hatodik évfolyam: 1. hely: 6.a

Hetedik, nyolcadik évfolyam: 1. hely: 7.a

KOSÁR

Ötödik évfolyam: 1. hely: 5.c

Hatodik évfolyam: 1. hely: 6.b

Hetedik, nyolcadik évfolyam: 1. hely: 8.c

MI KELL EGY TÖKÉLETES HALLOWEEN- BULIHOZ?

Végre itt a Halloween, és nincs semmi ötleted! Bennetek már megfordult ez a mondat? Ha igen, itt most találtok támaszt. Ugyanis ez az oldal csak nektek szól, akik egy jó partyra vágnak, de nincs idén semmi ötletük. Gyertek, és lépjete be a Horror-Kastélyba, a szellemek már várnak titeket...

-Dekoráció

A partyk-hoz hozzátartozik még a dekoráció is...minél stílusosabb a kidíszített lakásod, annál nagyobb bulit tudsz csapni! Például ha műpókhálót használsz, vagy ha rémes világítást tervezel. A legfontosabb pedig, a tóklámpás! Minél izgalmasabb mintákat faragsz, a vendégeid tuti jövőre is átlátogatnak hozzád! Ha túl rémes lett a dekorációd, ne izgulj! Így a rémtörténeteid izgalmasabb lesznek!

-ÉTELEK

NINCS KEDVED EGY JÓ CSONTVÁZ FORMAJÚ MÉZESKALÁCSHOZ, VAGY EGY BOSZORKÁNY UJJ ALAKÚ SÜTIHEZ? SZERINTEM ÍZLENE, ÉS A BARÁTAID IS DÍJAZNÁK. HA ESETLEG VANNAK FELNÖTT BARÁTAID MEGHÍVVA A BULIDRA, AKKOR KÉSZÍTHETSZ NEKIK AKÁR TÖKPIRÉTEK IS! PERSZE MÉG MELLÉ KELLENEK ITALOK. PÉLDÁUL BŐLÉ, VAGY ALKOHOLMENTES MOHITO, VAGY BÁRMI MÁS AMIT SZÍVESEN FOGYASZTANÁL! ©

-Jelmezek

Minden buli kelléke a jelmez. Ez Halloweenkor is így van, a legfontosabb, az a jelmez. Itt és most eljeshettek pár jelmeztippet, és már nem kell aggódnotok amiatt, hogy nem lesz jelmezetek Halloweenkor!

Vámpír

A vámpír 3 szóval jelmezelve: merész, rémes, stílusos...

Zombi

A zombik arról híresek, hogy agyukat esznek, de a legremisztőbb bennük, a rettenetes bűzük...

Boszorkány

Ha igazán szeretsz kutyvasztokat kavargatni, a legjobb, ha boszorkánynak öltözöl!

-Zene

Még ennél is hangulatosabb bulit akarsz? Menj fel a youtube-ra és keress rémisztőbbnél-rémisztőbb zenéket! Ha nem jutnál semmire, írd be a 'Halloween' szót! ;)

Vályi-Nagy Dóra, 6.b

HALLOWEEN-SÜTIK

Sütőtök ... kanadai, japán, nagydobosi.... sokféleképpen ismerjük, sokféleképpen fogyasztjuk: sült-főve, édesen, sósan.

Ezt a több mint 6000 éve termesztett növényt még Kolumbusz Kristóf hozta magával Dél-Amerikából és egész Közép-Európában elterjedt. Eleinte nem volt túlságosan népszerű, inkább a disznók eledelként végezte, ma azonban jótékony hatásait felismerve a konyhában is igazi reneszánszát éli - legyen szó levesről, hús- vagy halételről, de még desszertként is megállja a helyét. Ezen túl kiváló dekoráció készíthető belőle, Halloween elengedhetetlen kelléke. Most egy gyors és egyszerűen elkészíthető édesség receptjét hoztam el nektek, melyet magatok is elkészíthettek. Ha nincs otthon mérleg, az sem baj, használj bögrét mérőedénynek! ☺

Sütőtökös muffin – vagy népszerű nevén cupcake

Hozzávalók:

- 250 g sütőtök - meghámozva, kimagozva (másfél csésze)
- 150 g búzaliszt (vagy gluténmentes liszt)(1 csésze)
- 2 db tojás (közepes, "M"-es méretű)
- 80 g kristálycukor(1/2 csésze)
- 1 csapott kávéskanál őrölt fahéj
- 10 g sütőpor(1 zacskó)
- 1 apró csipet só
- 80 ml étolaj(fél csésze)

Elkészítés:

A sütőtököt lereszelem. A lisztet a sütőporral összeszítálom, belekeverem a többi száraz hozzávalót. Másik tálban a tojást, olajat, reszelt tököt, majd hozzákeverem a száraz anyagokat. A masszát a muffinforma (papír, szilikon, fém) mélyedéseibe töltöm és 175 C-on előmelegített sütőben 25 perc alatt megsütöm. Akkor jó, ha fogpiszkálót beleszúrok és arra nem ragad massa. A kihűlt muffinokat kibújtom a formából. Ha papírformában sütöm, abban hagyom. A muffinok tetejét dekorálhatjuk kedvünk szerint. Én marcipánmasszából készítettem rá halloweeni díszeket: kis tököt, fekete macskát, szellemet. Díszíthető még vajkrémmel, fondanttal, olvasztott csokoládéval, cukor gyöngyökkel vagy egyszerűen csak porcukorral.

Jó sütögetést!

Tóth Dóra, 6.b

Volt már olyan, hogy egyedül voltatok otthon, és egy olyan ételt vagy italt szeretettek volna elkészíteni, amit szüleitek nélkül nem tudtok?

Vagy nincs otthon az a bizonyos hozzávaló, ami nélkül nem olyan az étel, amilyen?

Esetleg nincs meg a receptje?

Ebben az esetben megtudhatjátok most, hogy Ti magatok is, hogy tudtok igazán finom ételeket/italokat elkészíteni. Biztosan megtaláljátok közöttük a kedvenceteket is!

1. Saját készítésű kakaó

Nem kell más ahhoz, hogy jó napod legyen, igyál kakaót! Szerintem Ti is sokszor ittatok már otthon úgy, hogy kakaó darabok benne maradtak a kakaós tejben. A megoldás:

Mi kell hozzá: Kakaó, és Tej

Elkészítése: Öntsetek egy pohárba tejet, majd szórjátok bele kakaót. Ha melegen szeretitek, 1 percre rakjátok be a mikró hullámú sütőbe, és utána, ha tapasztaltok még benne kakaó darabkákat, szűrjétek le egy egyszerű szűrővel. Viszont, ha a hideg kakaóért vagytok oda, csak elég leszűrnötök,

2. Forró Csokoládé

A hűvösebb időkben biztosan jól esik egy kis forró csokoládé. Ha Te neked is fáj a fogad rá, készítsd el saját magad.

Hozzávalók: Fehér, vagy étcsokoládé (de lehet bármi más is)

Elkészítés: Szeleteljük fel a csokoládét egészen apró darabokra, majd rakjuk be egy csészébe. Körülbelül 2 percre rakjuk be a mikrohullámú sütőbe, és úgy tudhatjuk meg, hogy elkészült, ha teljesen meg van olvadva. Ha esetleg darabos marad, még rásegíthetünk turmix gépünk segítségével. Díszítésként, rakhatunk a tetejére tejszínhabot, és egy kekszet még mellé!

3. Háromszöges meleg szendvics

Ha eszetekbe jut, hogy enni szeretnétek, és semmi ötletetek sincs, akkor csináljátok melegszendvicset. Lakató, és nagyon finom!

Nem kell más hozzá, mint: egy háromszöges meleg szendvics sütőgép, 1 szendvicshez 2 kenyérszelet (amit majd egymásra borítunk), vaj (vagy margarin), és szalámi (bármilyen lehet)

Elkészítése: Kenjük meg az egyik kenyérszeletet, majd rakjuk rá a kiválasztott szalámit.

Ha ez kész, a másik kenyérszeletet borítsuk rá, majd rakjuk a háromszöges meleg szendvicssütő egyik oldalára. Ezután hajtsuk rá, a sütő tetejét, és dugjuk be a konnektorba.

Ezután két- vagy három percig hagyjuk, és ha elkezd kialudni a piros fény, vagy elkezd füstölni, akkor kihúzzhatjuk a konnektorból. Ha elkészült, zöldségekkel, ketchuppal, vagy mustárral díszíthetjük,

☞ KÁROLYI-PÁLYÁZATOK IDÉN IS!

Mint minden évben, idén is kihirdettük a Károlyi-pályázat témáit. Reméljük, minél többen vetemedtek némi önálló munkára. Humán vagy reáltárgyakat kedvelők, nyelvzszenik és amatőr természetbúvárok egyaránt nekivághatnak a kutatómunkának! Várjuk a pályázatokat, legkésőbb a téli szünet utáni héten. A témákat a következő linken tekinthetitek meg:

http://kig.hu/cikk/13718_Karolyi_palyazat_temakorei

☞ ORSZÁGOS VETÉLKEDŐT NYERTEK GIMNAZISTÁINK!

*Óbudán iskolánk gimnáziumi csapata, Antos Gábor tanár úr vezetésével **harmadik alkalommal is megnyerte a Bús Balázs polgármester úr által jegyzett lengyel-magyar történelmi vetélkedőt.***

A csapat tagjai: Demeter Dorina, Juhász Kata Anna, Berta Márton, Mátrai Szabolcs (mindannyian a 11.a osztály tagjai) és Eperjesi Erik (10.b).

Gratulálunk a diákoknak és Antos tanár úrnak is!

🎵 A ZENE VILÁGNAPJA ISKOLÁNKBAN

Október elseje a zene világnapja, ebből az alkalomból, országszerte több zenei programot is szerveznek, azért, hogy minél közelebb kerülhessenek az embereket a zene művészetéhez, valamint- az UNESCO elveinek megfelelően - szorgalmazzák a népek közti barátságot és megbékélést.

A zene világnapját 1975 óta Yehudi Menuhin hegedűművész és az UNESCO zenei tanácsának a felhívására ünneplik október 1-jén.

A mi iskolánk is minden évben egy rövid előadás keretei közt ünnepli a zene világnapját, amelyen az iskolánk jó pár tehetséges tanulója mutathatja meg tehetségét és ezzel kápráztatja el közönségét.

A szebbnél szebb énekek szólóban, kisebb zenekarokban, és a kórus előadásában csendülnek fel.

Egy kis ízelítő az idei előadásból:

<https://www.youtube.com/watch?v=qUy3pE1nHJw>

<https://www.youtube.com/watch?v=4TNpIp2vjrA>

Szabó Ottó, 11.b

📢 FELHÍVÁS

Új tagokat várunk csapatunkba! Ha hajlandó vagy csekély erkölcsi megbecsülés fejében hosszasan robotolni a szerkesztősében, nálunk a helyed! Várjuk ötleteidet, javaslataidat, cikkeidet, írásaidat, és az általad gyűjtött aranyköpéseket. Mindezeket közölheted szerkesztőnkkel, Szabadszállási Nagy Hajnalka tanárnővel, vagy csatlakozz a Padfírka fedőnevű facebook-csoporthoz!

